

Duvarın Hafızası

— Karanlıkta Saklı Işık · 09 Kasım 2025

İnsan önce rüzgârda uyudu, sonra toprağı kendi yatağı yaptı.
Ateşi buldu,
sonra ateşi unutmamak için hikâyeler yazdı.

Zaman geçti,
avın yerini ekin aldı,
göçün yerini sınır.
Her sınır biraz güven,
ve biraz daha korkuydu.

Taş duvar ördü,
yağmur girmesin istedi
ama gökyüzü de giremedi artık.

Ev büyüdü, köy oldu, şehir oldu,
yollar uzadı mesafelerle beraber
Sonra cam duvarlar yükseldi —
ışık girdi, ama artık kimse birbirine bakmadı.

İnsan hâlâ yürüyordu,
ama dışarı değil,
ekranın içine doğru.

Ne kahramandı, ne kurbandı.
Sadece kendi icat ettiği düzenin
ritmine uymayı öğrenmişti.